

Núria Albesa

Günter

El gran viatge
al Pol Nord

Bindi
Books

*A tots els nens i nenes
que somien en terres llunyanes
i en grans aventures.*

© del text i les il·lustracions: Núria Albesa, 2021

© 9Grup Editorial, per l'edició

Bindi Books

Mallorca, 314, 1r 2a B

08037 Barcelona

T. 93 857 46 04

Maquetació: Endoradisseny

Primera edició: octubre de 2021

ISBN: 978-84-18288-24-1

Dipòsit legal: B 12485-2021

Imprès a Gipuzkoa per Leitzaran.

No és permesa la reproducció total o parcial d'aquest llibre,
ni la seva incorporació a un sistema informàtic,
ni la seva transmissió en cap forma ni per cap mitjà,
sigui electrònic, mecànic, per fotocòpia, per gravació o altres mètodes,
sense el permís previ i per escrit dels titulars del copyright.

Núria Albesa

Günter

El gran viatge
al Pol Nord

EL GÜNTER I ELS SEUS AMICS

Günter

És petit, però decidit. El seu somni és arribar al Pol Nord i viure grans aventures, com el seu oncle.

Flora

Coneix bé la terra, el mar i l'aire, però de vegades es desorienta una mica.

Inna Nuid

Molt curiosa i sempre riu. El seu gos, el Floc, la segueix a tot arreu.

Gran Nuid

És l'avi de l'Inna i l'home
més afable i amb més
llibres del Pol Nord.

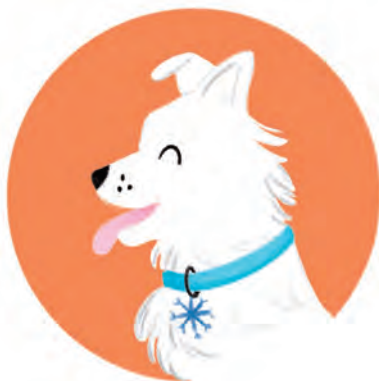
Oncle Bernard

Fa anys que aquest os
bru viu al Pol Nord, i no ho
canviaria per res del món!

Floc

Té un olfacte finíssim
i acostuma a ser
obedient, excepte quan
sent l'olor de menjar.

Un os aventurer	11
Tot controlat!	16
El viatge	21
Un iglú?	25
Problemes al trineu	28
Petit Bernard	31
Llibres i històries	35
Bon dia!	39
Perduts	43
Un cop de sort	47
La clau	51
Sorpresa!	55

Un os aventurer

El Günter, el petit os bru, està assegut en una roca mentre la seva mare caça peixos vermells al llac transparent. De tant en tant, sent com taral·leja i va dient:

—Quin sopar més bo que ens espera! Per llevar-se'n les urpes!

El Günter somriu i es mira els avets de l'altra riba del llac, i, al lluny, altíssimes, les muntanyes pelades amb els cims emblanquinats.

—Que hi has estat mai, allà dalt, mare?
—pregunta el petit os bru assenyalant les muntanyes amb una veritable curiositat—.
Hi deu fer molt de fred...

No és la primera vegada que el Günter pensa en les muntanyes i en el fred i que fa aquesta pregunta a la seva mare quan són al llac caçant peixos. I ella, com sempre, li respon:

—Jo? Ui, no!

Però, aquest cop, la seva mare diu una cosa que el Günter desconeixia:

—Però conec un os que sí que hi ha estat...

—Ah, sí? —diu el Günter alçant les celles.

—Sí! I no tan sols es va estar un temps en aquelles muntanyes, sinó que va emprendre un llarg viatge i ara viu al Pol Nord.

—Al Pol Nord? Gòndia!

El Günter acostuma a dir «gòndia» quan està del tot meravellat.

—Saps qui és? —li demana la mare.

—Un superheroï?

—Potser sí!

—Mmm... Un mag?

—És el teu tiet, Günter. L'oncle Bernard, el meu germà petit. Fa anys va decidir anar al Pol Nord a viure grans aventures –diu ella, mentre li pica l'ullet–. I tu, petit os bru, em recordes molt a ell.

—Gòndia! L'oncle Bernard viu al Pol Nord? De debò? Amb glaç i fred pertot arreu? I tot sol?

—Sí, sí i sí. Però no hi viu pas sol. Hi ha ossos polars i hi té molts amics.

—Però ell és un os bru...

—Sí. Un os bru molt valent i amb ganes de conèixer món.

—Gòndia!

El Günter es queda uns instants en silenci, fascinat pel fred i el glaç i les muntanyes, i tot decidit es posa dempeus i diu a la seva mare:

—Mare, em sembla que jo també vull ser un os bru amb ganes de conèixer món, com l'oncle Bernard.

—Ja ho ets, Günter. Sempre ho has estat. I em sembla que fa temps que tens ganes d'emprendre un llarg viatge. Tens ganes d'anar al Pol Nord, eh?

La mare li ha llegit el pensament altra vegada.

—Sí!

—Doncs tenim una missió important i urgent: preparar el teu primer gran viatge!

—Podem enviar una carta a l'oncle Bernard? —proposa el Günter.

—És clar! —exclama mentre alça triomfal un peix vermell—. I també has de fer una llista amb les provisions. I el més important: has de triar el millor acompanyant possible. Algú que sigui la teva mà dreta, que no se separi de tu, algú experimentat, que conegui bé els mars i que sàpiga volar... Algú com... com...

El Günter i la seva mare es miren i exclamen alhora:

—Algú com la Flora!

